

РЕШЕНИЕ

№ 7558

гр. София, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8583** по описа за **2022** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество „БУЛ ИНС“ АД, представлявано от С. С. П. и К. Д. К., подадена чрез процесуален представител адв.М. Г. срещу РЕШЕНИЕ от 04.02.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 18-ти състав, постановено по нахд № 10122/2020г.

В обстоятелствената част на касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Касаторът твърди, че му е било наложено наказание за нарушение, което не му е било предявено по установения в ЗАНН ред. Неправилна била и правната квалификация на деянието, както и датата на извършването му. Наложена санкция не съответствала на тежестта и характера на нарушението и на целите на административното наказание по чл.12 ЗАНН. Освен това от нарушението не са настъпили вредни общественоопасни последици, поради което същото съставлявало и маловажен случай по чл.28 ЗАНН.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 18-ти състав по нахд № 10122/2020г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № Р-10-353/03.07.2020г., издадено от И. Х., зам. председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ или алтернативно да се наложи предвиденият в КЗ минимален размер на имуществената санкция по чл.644, ал.1, т.2 от КЗ.

Ответникът – зам. председател на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, чрез процесуален представител юрк. И. Г. оспорва жалбата, като излага доводи за правилността на съдебния акт в писмени бележки, депозиранни по делото на 11.11.2022г. Заявена е и претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 04.02.2022г., постановено по нахд № 10122/2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 18-ти състав е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-353 от 03.07.2020г., издадено от И. И. Х., зам. председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на Застрахователно дружество „БУЛ ИНС“ АД, представлявано от С. С. П. и К. Д. К. основание чл.644, ал.1, т.2 и чл.648, ал.1 от КЗ е била наложена имуществена санкция в размер на 1 000.00 /хиляда/ лева за извършено нарушение по чл.126, ал.1, т.4 от КЗ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че във воденото административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения и е доказано извършването на вмененото административно нарушение с правна квалификация чл.126, ал.1, т.4 от КЗ, а санкцията правилно е била определена в нейния минимален размер. Не съществували и причини за обявяване на нарушението за „маловажен“ случай по см. на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 18-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

При извършена служебна проверка в електронния портал на КФН, чрез който застрахователните дружества подават своите отчети, справки, доклади и приложения, било установено, че ЗД „БУЛ ИНС“ АД е представило месечен отчет за м.01.2020г. с вх. № 10-10-П-133/23.03.2020г. Това означавало, че касаторът не е представил в законоустановения срок до края на месеца, следващ месеца, за който се отнасят /28.02.2020г./ месечни отчети и справки за предходния месец. Прието е, че за ЗД „БУЛ ИНС“ АД е възникнало задължението по чл.126, ал.1, т.4 КЗ, което не е било изпълнено в срок. При тази фактическа обстановка е бил съставен АУАН № Р-06-284/09.04.2020г. и въз основа на него оспореното НП № Р-10-353 от 03.07.2020г. на зам.председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е правилен, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

По същество се подкрепят и споделят правните изводи на СРС за законосъобразност на атакуваното НП № Р-10-353 от 03.07.2020г. Застрахователят е осъществил състава на нарушението по чл.126, ал.1, т.4 от КЗ, което е формално и осъществено чрез бездействие - със самото непредставяне на месечен отчет и справка - до края на месеца, следващ месеца, за който се отнасят. При анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал Застрахователно дружество «БУЛ ИНС» АД е реализирало състава на процесното нарушение, за което е санкционирано в рамките на законовия минимум – 1 000.00 / хиляда/ лева на имуществената санкция за юридическо лице на основание по чл.644, ал.1, т.2 от КЗ.

Видно от доказателствата, събрани във въззивното производство, тези документи са били предоставени в електронен вид в КФН на 23.03.2020 г. Това обстоятелства обаче, по никакъв начин не освобождава застрахователното дружество от изпълнение на задължението си по надлежния ред в съответния срок, който в конкретния случай е бил 02.03.2020г. /края на месец февруари 2020г. е 29.02.2020г. – неприсъствен ден-събота/. При това положение, нарушението е било извършено на 04.03.2020г. /03.03.2020г. е официален празник/, а не както е посочено от органа- 01.03.2020г. Погрешно посочената дата на извършване на нарушението обаче по никакъв начин не рефлектира върху законосъобразността на наказателния акт, доколкото отчета и справка са депозирани едва на 23.03.2020г. Предвид това, че нарушителят е юридическо лице, не следва да се обсъждат елементите от субективната страна на нарушението. Безспорно административното нарушение е извършено, а причините за това са ирелевантни за фактическия състав на правната норма.

Възприемат и се споделят и правните изводи на СРС, НО, 18-ти състав, че извършеното административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН / в редакцията на нормата преди изм. ДВ, бр.109/2020г. в сила от 23.12.2021г., относима към датата на извършване на деянието/ - такъв, при който извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид.

Съвкупната преценка на всички тези обстоятелства трябва да обуслови във всеки конкретен случай по-ниска степен на обществена опасност на конкретното извършено нарушение в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от същия вид. По принцип е възможно и формалните /на просто извършване/ административни нарушения да се определят за маловажни, но същите следва да се отличават от обикновените, типични нарушения от този вид. За съставомерността на деянието законът не поставя изискване от това да са настъпили каквито и да е вредни последици за някой субект или за Държавата като цяло. Правната теория и съдебната практика е последователна и непротиворечива по въпроса, че обстоятелствата, визирани от състава, очертават в тяхната съвкупност онова именно типично общественоопасно деяние, което нормата запрещава като престъпление, респ. нарушение от даден вид. Обусловената от тях типична обществена опасност на деянието е съобразена при фиксиране на общоустановената в него санкция, поради което тези обстоятелства не могат след това да се явят едновременно като такива, които определят и индивидуалната тежест на конкретното нарушение от този вид, и следващото се за него индивидуализирано наказание.

Анализирайки приложените по делото доказателства, касационната инстанция заключава, че в конкретния случай не може да се приложи разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Това е така, тъй като нарушението засяга същността на застрахователните отношения съобразно легалните цели и определението на застраховането по чл.2 и чл.3 от КЗ, вкл. и по този начин се препятства извършването на контролните функции на КФН. Значителният срок на закъснението, сравнен с предвидения отчетен период от един месец, сочи на засягане на защитените обществени отношения в значителна степен, която не предполага преценката на случая като маловажен по чл.28 ЗАНН.

При това положение, съдът приема, че ЗД „БУЛ ИНС” АД е нарушило обществени отношения, които се отличават с по-висока степен на закрила. Липсата на доказателства за смекчаващи отговорността на наказаното лице обстоятелства навежда на извода, че не са налице достатъчно аргументи за квалифициране на извършеното деяние като маловажен случай по чл.28 ЗАНН / в т.см. е задължителното за съдилищата тълкувателно решение № 1/12.12.2007г. по т. дело № 1/2007г. на ВКС на РБ. /.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че решение от 04.02.2022г. на СРС, НО, 18-ти състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основания за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. И. Г., които се определят в размер на сумата от 80.00 лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 04.02.2022г., постановено по нахд № 10122/2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 18-ти състав.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „БУЛ ИНС” АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от С. С. П. и К. Д. К. със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Комисия за финансов надзор с адрес: [населено място], [улица] сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.